

met name met de grote Landelijke Organisatie voor Hulp aan Onderduikers en met het illegale blad *Christofoor*.

Met Homan werd in maart '42 contact gezocht door kolonel Koot die hem vroeg of hij met een geheime agent (dat was Jan Emmer die op 12 maart in bezet gebied aangekomen was) mee naar Engeland wilde gaan teneinde de regering voor te lichten over de denkbeelden aangaande de naoorlogse tijd die in de Unie geleefd hadden. Homan verklaarde zich bereid en zijn vertrek leek ook Einthoven en de Quay verstandig. Het ging overigens niet door: Emmer werd eind mei gearresteerd. Medio juli '42 werd ook Homan als gijzelaar opgepakt. Tijdens zijn gijzeling kreeg hij tweemaal de gelegenheid, in vrijheid gesteld te worden mits hij zich dan binnen veertien dagen met zijn gezin in Noord-Brabant of Limburg zou vestigen en zijn adres aldaar aan het *Reichskommissariat* zou melden. Beide malen weigerde hij op principiële gronden, de tweede maal (maart '44) ondanks ernstige dreigementen die door Rauter persoonlijk jegens hem geuit werden; tot zijn verrassing werd hij een maand later zonder enige voorwaarde vrijgelaten. Hij dook in Brabant onder, zamelde daar gelden in voor illegaal werk en trok in september '44 naar Groningen.

Uiteraard konden de leden van het Driemanschap na hun gijzeling geen leiding meer geven aan voortgezette activiteit in Unie-verband. En in het algemeen vormden de gijzelaarsacties van mei en juli '42 een zware slag voor de Unie want onder de ca. twaalfhonderd Nederlanders die toen in kampen in Noord-Brabant opgesloten werden, bevonden zich talrijke functionarissen en kaderleden van de vroegere Unie. Inmiddels was evenwel een soort comité gevormd dat de contacten in Unie-verband wilde aanhouden en versterken; van der Wielen, Vlot, Ruygers, Joan Willems en P. J. Schmidt maakten er deel van uit. Zij allen raakten steeds dieper in het illegale werk verzeild. Ook bij de uitgave van illegale bladen werden zij betrokken. Nadat in de eerste vijf maanden van '42 een gestencild verzetsblad verschenen was voor vroegere leden van de Unie in Amsterdam-zuid, *De Schans* geheten (er kunnen meer van die plaatselijke of regionale bladen geweest zijn), begonnen Vlot, een bedrijfseconoom, vroeger hoofdbestuurder van het Nationaal Jongeren Verbond, en J. E. W. Wüthrich, directeur van een handelsbedrijf, mede op aansporen van Einthoven (wij memoreerden dit al) in mei '42 in Utrecht met de uitgave van een gestencild *Bulletin*, wèl te onderscheiden van *Bulletin* van de gebroeders Voûte dat tot september '41 verschenen was. Vlot en Wüthrich zonden hun blad aan enkele honderden Unierelaties in het gehele land toe. In februari '43 lieten zij *Bulletin* opgaan in een gestencild illegaal nieuwsblad, *Je Maintiendrai*, voortzetting van *BC-Nieuws* ('BC' was vermoedelijk de afkorting van 'burgerlijk contact').